

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgatóválasztmányának Budapesten, az Egyesület székházában 1932. évi december hó 3-án tartott rendes üléséről.

Megjelentek: gróf Hadik János elnök, Térfi Béla és báró Waldbott Kelemen alelnökök, Bíró Zoltán ügyv., Ajtay Jenő, Ajtay Sándor, gróf Andrássy Sándor, Balogh Ernő, Beyer Jenő, báró Biedermann Imre, borhii Borhy György, Fekete Zoltán, Fiedler Jenő, Földváry Miksa, Fröhlich Brunó, Hinfner György, Huszár Tibor, báró Inkey Pál, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, gróf Keglevich Gyula, Kovács Gábor, Kozma István, Matusovits Péter, Mihalovics Sándor, Onczay László, OsztróLuczky Géza, OsztróLuczky Miklós, Papp Béla, dr. Papp-Szász Tamás, örgróf Pallavicini Alfonz Károly, Péch Kálmán, báró Prónay György, Róth Gyula, Schmid Ernő, Schmidt Károly, gróf Széchenyi Aladár, Takács Zsigmond, ifj. gróf Teleki József, Véssey Ferenc, Véssei Mihály, Vuk Gyula, gróf Zelenski Róbert vál. tagok, Lengyel Sándor segédtitkár és többen a rendes tagok közül.

Elmaradásukat kimentették: Békly Albert, Karsai Károly, gróf Károlyi Gyula, Kiss Ferenc, ifj. gróf Mailáth József, Nagy László, Rimler Pál és Rónai György vál. tagok.

Gróf Hadik János elnök a megjelenteket üdvözölve, az ülést, mely a megjelentek számára való tekintettel határozatképes, megnyitja.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Véssei Mihály és Péch Kálmán vál. tagokat kéri fel.

Az ülés célja a délutáni közgyűlésen tárgyalásra kerülő kérdések előkészítése. Felmentést kér az alól, hogy azokkal már most, a tárgyalás előtt részletesen foglalkozzék.

Bíró Zoltán ügyvezető ezután az egyesület anyagi helyzetét ismerteti. A kedvezményes fuvarlevél-akció forgalmának beállításával az egyesület tényleges bevétele az 1932. évi január hó 1-től 1932. évi december hó 2-ig terjedő időben 71.641 pengő 64 fillért tett ki. Az ugyanezen idő alatti 57.584 pengő 35 fillér tényleges kiadás levonása után a bevételi többlet 14.057 pengő 29 fillér.

Egyben felhatalmazást kér a ház-, szükség- és pótdónál felmerült 174 pengő, a székház javításánál 500 pengő, a lap nyomtatásánál mintegy 900 pengő és az illeték-egyenértéknél felmerült 250 pengő költségnek póthitel alakjában való igénybevételére, amely összegek egyébként a költségvetés egyéb rovatain elért megtakarításokban fedezetet találnak, ezenfelül az özvegyeknek karácsony alkalmával szokásos segélyezésére 700 pengő engedélyezését kéri.

Ügyvezető ezután a m. kir. Technológiai és Anyagvizsgáló Intézetnek az egyesülethez intézett faszénermelési javaslatát ismerteti s egyben javasolja a faszénermelési kísérleteknek, amelyek a kincstári erdőkben volnának végzendők, a támogatását.

Ügyvezető jelenti, hogy Róth Gyula vál. tagot az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetsége a folyó évi franciaországi nagygyűlés a szövetség elnökévé választotta és elhatározta, illetőleg megerősítette azt a határozatot, hogy a magyar kormány meghívását elfogadva, az 1936. évi IX. nagygyűlést hazánkban tartja. Jelenti egyben, hogy a nagygyűlést a szövetség elnöke fogja megszervezni, amit az egyesület örömmel vehet tudomásul.

Javasolja, hogy az egyesület a szükséges hitel rendelkezésre bocsátása érdekében forduljon megfelelő felterjesztéssel a földművelésügyi miniszter úrhoz.

Ügyvezető közli, hogy Kallivoda Andor indítványa alapján az üzemrendezés körüli munkakalkuláció szaporítása érdekében a földművelésügyi miniszter úrhoz intézett előterjesztésre kedvező válasz érkezett. A leirat szerint a földművelésügyi miniszter úr az esedékes üzemtervek, valamint üzemátvizsgálási munkálatok benyújtására eddig is csak oly esetekben adott határidőmeghosszabbítást, ha a halasztást szak szempontok, vagy kényszerítő körülmények feltétlenül indokolták. A jövőben is figyelemmel lesz az előterjesztésben felhozott szociális szempontokra.

A múlt választmányi ülés határozata értelmében az ú. n. Rima pótadíj elengedése ügyében történt felterjesztésre válasz még nem érkezett. Egyedül a földművelésügyi miniszter úr értesítette az egyesületet arról, hogy az egyesületnek a kereskedelemügyi miniszter úrhoz intézett előterjesztését a saját részéről is pártfogolta.

Ügyvezető jelenti továbbá, hogy a hazai termelésű tűzifa fuvardíj-kedvezményének meghosszabbítása ügyében az illetékes miniszter urakhoz intézett előterjesztésre biztató hangú leirat érkezett. A kereskedelemügyi miniszter úr leiratában ugyanis közli, hogy miután a szóban lévő fuvardíj-kedvezmény engedélyezésének indokai olyanok voltak, amelyek egyelőre ma is fennállanak és előreláthatólag a jövő évben is figyelembe fognak jönni, már ezúttal arról értesíti az egyesületet, hogy nem látja akadályát annak, hogy a kedvezmény a lejáratkor folytatólag megújíttassék.

Ügyvezető megfelelő időben új akció indítását javasolja.

Ügyvezető jelenti, hogy Arató Gyula 2 darab és Tomcsányi Gusztáv özvegye 3 darab szarvasagancsot ajándékozott az egyesületnek, amelyeket az egyesület titkári szobájában már fel is akasztottak.

Javasolja, hogy az egyesület az ajándékot megfelelő formában köszönje meg.

Ezután Keiner Rezső egyesületi tagnak az egyesülethez intézett beadványát ismerteti, amelyben az egyesület közreműködését kéri abban az irányban, hogy a cser- és a tölgymakk az államvasúton történő szállításkor a kedvezőbb áruosztályba soroztassék.

Miután az őszi szállításokat illetőleg már nem lehetne célt érni, javasolja, hogy a tavaszi szállítások érdekében már most forduljon az egyesület megfelelő felterjesztéssel a kereskedelemügyi és földművelésügyi miniszter urakhoz.

Végül bemutatja Blazsek László szobrászművésznek néhai Bund Károly síremlékének önköltségi áron való megalkotására tett ajánlatát és egyben a mintát is bemutatja. A 2.2 m. magas tölgyfa, 1.65 m. magas vadász-szobor síremlék elsőrendű bronzból öntve, a talapzat elsőrendű márványból készítve, a temetőben való felállításával együtt 2600 pengőbe fog kerülni.

Javasolja, hogy az igazgató-választmány hatalmazza fel a Bund-síremlékbizottságot a megállapodás megkötésére. Amennyiben a szükséges összeg nem gyűlné össze, a már meglévő összeg kiegészítése iránt újabb javaslatot fog előterjeszteni.

Az igazgatóválasztmány ügyvezetőnek valamennyi javaslatát egyhangúan elfogadta és azok értelmében határozott.

Ezután báró Waldbott Kelemen, mint az előző választmányi ülés által a tűzifa árvédelme ügyében kiküldött bizottság elnöke jelenti, hogy a bizottság a tűzifa árvédelmének úgy közgazdasági, mint nemzetgazdasági szempontból nagyon is fontos problémájával behatóan foglalkozott. A tárgyalások során kitűnt, hogy a műfát a tűzifától alig lehet elkülöníteni, s hogy a legfontosabb volna a külföldi tűzifa behozatalának a megrendszá-

bályozása, mert a szükségletnél nagyobb kontingens behozatala árromboló hatást fejt ki. Bizonyos rendszabályokkal sikerült ugyan az importot visszaszorítani, de ezzel a kérdés még nem lett megoldva. A bizottság egy tervezetet dolgozott ki, amely a részletkérdések érintése nélkül csak az általános irányelveket foglalja magában. A tervezet véleményük szerint alkalmas lenne az árak stabilizálására.

A javaslat a következőképpen hangzik:

Javaslat.

A bizottság szükségesnek tartja az erdőbirtokosoknak egy szövetségbe leendő tömörítését abból a célból, hogy a termelési hitel és az erdei termékek árvédelmének kérdése megfelelően megoldható legyen.

A termelési hitel biztosításával egyrésztől lehetővé kívánja tenni azt, hogy a birtokosok, akik a termelést nem tudják elvégezni, mert nem rendelkeznek az ehhez szükséges tőkével, ne legyenek kénytelenek érdeiket potom áron tövön elvesztegetni, hanem kész termelvényeikkel kereshessék fel a nekik legmegfelelőbb piacot és ott megfelelő árakat érjenek el.

De másrésztől szükségesnek tartja a bizottság elsősorban a tűzifa árának bizonyos szinten való megtartását olyképpen is biztosítani, hogy ez a szervezet kötelezettséget vállaljon a birtokosok által önként felajánlandó termelt tűzifakészleteknek előre megállapított áron, megfelelő előleg nyújtásával való átvételére.

Mivel pedig a termelési hitel nyújtásnál a közgazdasági szempontból annyira fontos műfatermelést a tűzifatermeléstől elkülöníteni nem lehet, célszerűnek tartja a bizottság azt is, hogy a műfatermelés finanszírozása és árvédelme, valamint a kész talpa egységes értékesítése is felvéssék az alakítandó szövetség munkatervébe.

A kérdés megoldásának legnehezebb része a szükséges hitelösszeg biztosítása, s ennek az elérésére a ma amúgy is egy kézben lévő külföldi tűzifa behozatalának megfelelő módon való lekötését tartja a bizottság a legalkalmasabb eszköznek.

Szükségesnek tartja ezért a bizottság olyirányú tárgyalások sürgős megindítását, hogy a kormányzat az Egyesült Fabehozatali Rt. részére biztosított koncesszió meghosszabbítását tartsa egyelőre függőben, s ezt az engedményt biztosítsa az erdőbirtokosok megalakítandó szövetségének, illetőleg annak a szervnek, amely az előbb jelzett célokra szükséges hitelt megfelelő feltételek mellett rendelkezésre bocsátani hajlandó.

Elengedhetetlenül szükségesnek tartja a bizottság a behozandó tűzifa mennyiségének abban a mértékben való kontingentálását, amely mellett a mindenkor rendelkezésre álló magyar tűzifakészlet az ország határain belül feltétlenül elhelyezést talál, s e cél érdekében szükségesnek tartja azt is, hogy úgy a behozatali kérdések elbírálásánál, mint a behozatalnak időszakok (hónapok) szerint való elosztásánál a megalakítandó szövetség megfelelő szerephez jusson.

Feltétlenül szükségesnek tartja a bizottság a magyar tűzifa részére ma biztosított védett piacnak továbbra leendő fennmaradását addig is, amíg ez a kérdés akár a szövetség útján, akár egy erre a célra alakítandó külön szerv útján végleges megoldást nyer.

A bizottság teljesen tisztában van azzal, hogy ha a tövön való eladásoknál most megindult árrombolás akadálytalanul tovább folyik, nemcsak az erdőgazdaság fog a mezőgazdaság szomorú sorsára jutni, de a magyar fatermelés jelentős visszaesése következtében a munkások ezrei fognak télen át munka nélkül maradni és örvendetesen lecsökkent tűzifabehozatalunk — egész közgazdaságunk mérhetetlen kárára — a legutolsó évi mennyiség sokszorosára fog emelkedni.

Végül a bizottság megállapítja, hogy a hitelnyújtást és árvédelmet biztosító szerv megalakítása halaszthatatlanul sürgős.

Báró Inkey Pál a kérdéshez szólva, annak a nézetének ad kifejezést, hogy a probléma tisztára pénzügyi kérdés. Az erdőbirtokos ugyanis a fáért minden árt kénytelen elfogadni, mert szüksége van a pénzre, a fogyasztónak viszont nincsen pénze, s így természetszerűen következmény az ár-leomlása. A javaslat megállapítása szerint két részből, és pedig egy szervnek létesítéséből és a szerv útján a hitelkérdésnek a megoldásából áll. A szervet illetőleg nem tartja helyesnek ily alakulat létesítését. A hitelkérdésnek a szerv útján való megoldása pedig azt jelenti, hogy finanszírozó szervet, bankot kell bekapcsolni, ami ha megtörténik, a szerv a tőke karmaiba kerül. Miután a problémának ily módon való megoldása veszélyeket rejt magában, nem tartja megfelelőnek. Hogy mit kellene tenni, nem tudja, véleménye szerint a kormánynak kellene a kérdés fontosságának a tudatára ébrednie, s arról kellene gondoskodnia, hogy elegendő bankjegymennyiség álljon rendelkezésre s hogy a gazdasági élet meginduljon.

Osztroluczky Miklós mint a bizottság tagja reflektál Inkey báró szavaira. Véleménye szerint nem lehet állítani, hogy tisztára pénzügyi kérdésről van itt szó. Ez részben áll csak, s részben nem. Ha a birtokosok pénzzel rendelkeznének, nem szorulnának hitelre, hanem várhatnának. A pénz szaporítására pedig alig van kilátás, mert a mai kormányzat a szaporítás gondolatát elutasította. A kartelekkel szemben, bár ellensége a karteleknek, csak kartelekkel lehet védekezni. Szabad kereskedelemről nem lehet beszélni akkor, amikor kartelek működnek. A répa, cukor, szesz, stb. termelés, mind kartelirozva van, az erdőgazdaság sem zárkozhat el az elől, hogy szervezkedjék. A kevéreisi rendeletre gondolni sem akartak, a fizetési eszközök szaporítása sem nyújt garanciát az erdőgazdaság erősítésére. A megoldás módja csak az lehet, hogy amit mások csinálnak, azt tegye az erdőgazdaság is. Tisztában van azzal, hogy a kérdés javasolt megoldásának bizonyos hátrányai lesznek, de amíg más megoldási javaslat nincsen, javasolja a terv elfogadását.

Gróf Hadik János elnök szükségesnek tartja, hogy a következőkre hívja fel a választmány szives figyelmét. Azt a kijelentést hallotta, hogy a kartel ellen nincs más védekezés, mint ugyancsak kartel létesítése. Mezőgazdasági kartelt azonban egyáltalában nem lehet létesíteni, csak egyes cikkekre. Őva inti a gazdatársadalmat, hogy ily útra lépjenek, mert ebben a legnagyobb veszedelmet látja. Utal a kartelkérdéssel foglalkozó ankétekre, amelyeken az előadók oly kérdéseket is tárgyaltak, hogy mikor hasznosak a kartelek, s hogy lehet túlkapásaikat korlátozni. A kormány mindenesetre megfékezheti a kartelek káros működését, ha komolyan akarja. Ismételten őva inti a gazdatársadalmat, hogy a kartel-csinálás frázisának bedőljön, mert általa még rosszabb helyzetbe juthatnak. A tendőket illetőleg inkább arra kellene törekedni, hogy a kartelek túlkapásait megfékezzék.

Báró Waldbott Kelemen nem tartja szerencsésnek annak hangoztatását, hogy a bizottság kartel felállítására törekszik. Ugyancsak helyteleníti a kérdéssel kapcsolatban előtérbe jutott szabad kereskedelemnek a hangoztatását, amelyről a mai kontingentálási viszonyok között és devizazárlatok mellett alig lehet komolyan beszélni. Ha az erdőbirtokosok összességében azért, hogy védekezzenek, az még nem kartel. Csak jogos érdekeiket kívánják az érdekképviselő keretében megvédeni. A bizottság nem is gondolt nyereséggel számoló kartel létesítésére, csak védelemről kívánt gondoskodni, amelyre az erdőgazdaságnak föltétlenül szüksége van akkor, amikor a műfa tőrére már 5 pengő körül áll. A finanszírozó szervet illetően elhangzott véleményre az az észrevétele, hogy a szerv felállításának a kérdését pénz nélkül nem lehet megoldani. Nem lát veszélyt a tekintetben, hogy az erdőgazdaság ezáltal a bank kezébe kerülhetne. Az akció épp odairányul, hogy az erdőgazdákat kiragadják a bankok kezéből. A sok

gyenge kez oka az ársúlyedésnek. Az akció épp ennek megakadályozását célozza. Nem haszonlesésre alakult kartelt, hanem védekezésre irányuló szervet kívánnak az árzuhanás megakadályozása céljából.

Véssey Ferenc Waldbott báró szavaira reflektálva, nem vitatja, hogy pl. a műfaárakat a felállítani javasolt szerv segítségével meg lehet-e védeni, vagy sem. Az árakat a kereslet és kínálat szabályozza. Véleménye szerint azért 4—5 pengő a tölgy ára, mert egész Európában nincs kereslet tölgy iránt. Bár tagja a bizottságnak, a bizottság javaslatát azonban épp az erdőbirtokosok érdekében nem teszi magáévá. A javaslatban tárgyalt háromirányú kérdését taglalva a tömörülésnek, mely magasabb árt biztosíthat, feltétlenül híve. A szerv azonban nem maga bonyolítaná le a faanyagok értékesítését, hanem csak közvetítő szerepet játszana. Ezt véleménye szerint az Országos Erdészeti Egyesület sokkal hatékonyabban véggezhetné, mert az egyesület az erdőbirtokos-osztály, illetve a hazai erdőgazdaság egyedüli méltó képviselője, amely mellett egy új szerv létesítése csak az erők szétforgácsolására és az erdőgazdasági érdekek gyengítésére vezetne. Nagyon is kérdésesnek látja az erdőbirtokosok teljes érdekképviselőtének tekintendő új szerv megalakulásának lehetőségét. Ha a szerv nem alakulna meg, akkor a bizottság javaslatával kapcsolatos kérdések sem nyernének megoldást.

A második kérdést, a termelési hitel biztosítását illetően, amelyet a javaslat ugyancsak az alakítandó szervre kíván bízni, az a véleménye, hogy az csak az esetben oldható meg, ha az elhelyezkedő tőke a fában biztos fedezetet talál. A hitel kiterjesztése és nagyobb biztosítása érdekében a jelenleg fennálló hitelügyi törvények volnának olyképp megváltoztatandók, hogy a termelési célokra nyújtott kölcsönök erejéig a hitelezők a kitermelt fa mennyiség törvényes és minden köz- és magántartozást megelőző zálogjogot és kielégítési alapot szerezhesse. Meggyőződése, ha a hitelnyújtó tőke ily fedezetet nyer, bármely tőke szívesen fog minden szerv nélkül is a birtokos rendelkezésére állani.

A bizottságnak harmadik, a tűzifa és egyéb anyagok árvédelmére vonatkozó javaslatát, amely szerint egy vállalat venné át előre megállapított áron az önként felajánlott tűzifát, nem tartja elég világosnak, mert a javaslat nem mutat rá, hogy miként volna az keresztülvezethető. Az önállóan működni kívánó erdőgazdaságoknak a tervezett megoldás következtében nem szabad hátrányba kerülniök. Bármely előjognak vagy hasonló koncesszióknak oly szervre való megszavazását, amelyről még azt sem tudni, hogy kikből fog állani s hogy az mily vállalkozásra fogja átruházni, lehetetlennek tartja. De nem tartja megengedhetőnek, hogy a szerv akár az Egyesült Fabehozatali Rt., vagy pedig más oly alkulat lehessen, mely az import tűzifa lebonyolításával foglalkozik. A külföldi tűzifa behozatali kérdésének részletes megvilágítása után a bizottság javaslatával szemben, melyet a maga részéről nem talál elfogadhatónak, a következő konkrét indítványát terjeszti elő:

Indítvány.

1. Az Országos Erdészeti Egyesület mellett még egy külön szövetség vagy egyesület felállítását az Egyesület nem teszi magáévá és úgy az erdőgazdasági hitelt, valamint az árvédelmi kérdések megoldását az Országos Erdészeti Egyesület útján kívánja elérni.

2. Egyöntetűbb értékesítés és ezáltal a hazai fatermékek árnyvön tartása, az erdőgazdaság rentabilitásának, valamint az ezzel járó nagy hazai munkakalkulációk megmentése céljából az Egyesület szükségesnek tartja az erdőgazdaságok minél nagyobb számban való önkéntes tömörülését.

3. Az erdőgazdasági hitel kérdését akkép tartja megoldandónak, tegyen az Egyesület a kormánynál előterjesztést az irányban, hogy a jelenleg fennálló hitelügyi törvények akként változtassanak meg, hogy a termelési hitellekre nyújtandó kölcsönök erejéig a hitelezők a kitermelt fa-

mennyiségekre törvényes és minden köz- és magántartozást megelőző zálogjogot és kielégítési alapot szerezhessenek. Az ilyen törvényes elsőbbséggel bíró zálogjog az erdőbirtokos telekkönyvében is feljegyzendő.

4. Az Egyesület ragaszkodik július 26-án tartott igazgató-választmányi ülésének határozatához, mely szerint a tűzifaimport lebonyolítása a hazai erdőbirtokos- és kereskedő-osztályból álló szerv által eszközöltessék, mely szerv azonban sem közvetve, sem közvetlenül hazai tűzifára való hitelnyújtással, vagy hazai tűzifa értékesítésével nem foglalkozhatik.

Tegyen az Egyesület a kormányhoz felterjesztést ily szerv felállítására, illetve engedélyezésére miatt, mely felterjesztésben külön is kiemelendő és már előre is leszögezendő lenne, hogy a tűzifaimport a behozandó mennyiségek abban a mértékben való kontingentálása alapján eszközölhető, amely mellett a mindenkor rendelkezésre álló magyar tűzifakészlet az ország határain belül feltétlenül elhelyezést talál.

A behozatali kérdések elbírálásánál, valamint a behozatalnak időszakok szerint való elosztásánál egyedül a hazai tűzifa elhelyezésének lehetsége szolgálja színmértékül.

Elengedhetetlen feltételnek tartja az Egyesület a magyar tűzifa részére ma biztosított védett piacok továbbra leendő fenntartását.

Az import tűzifa egységára esetről-esetre a hazai tűzifa árvédelme szempontjából állapítandó meg. Az import tűzifa tekintet nélkül a fa nemére és választékára, csak egységes áron legyen forgalomba hozható.

Az importtűzifa értékesítését végző szerv a tűzifát kizárólag a legális magyar fakereskedelem útján hozhatja forgalomba.

A tűzifaimport lebonyolítását eszközöző szerv, valamint annak ellenőrzését eszközöző bizottság főfeladatául a hazai fatermelés érdekeinek megvédése volna kitűzendő."

Egyben kéri az erdőgazdaság egyetemes érdekében előterjesztett indítványának elfogadását.

Báró Biedermann Imre Véssey fejtegetésével foglalkozva megállapítja, hogy Vésseynnek egyetlen indoktól eltekintve ugyanaz a javaslata a megoldásra, mint a bizottságnak. Egyetlen konkrét indoka az, hogy nem tartja szükségesnek az erdőbirtokosoknak külön szervbe való tömörítését, mert az erdőbirtokosok az Egyesületben tömörülve vannak. A hitelt illetőleg a bizottság javaslatában nincsen kidomborítva, hogy kire legyen a koncesszió ruházva. A koncesszió nyújtásánál az érdeklő csak, hogy ez úton a birtokosok érdekei megvédhetők-e? Véleménye szerint minden alkalmat meg kell ragadni a birtokosok érdekeinek védelmére. A szerv felállításában nem lát kartelt. A szerv véleménye szerint nem kartel, hanem kizárólag védelmi eszköz. Az ország oly helyzetben van a fával, mint Ausztria a marhával. A kérdést csak behozatallal lehet megoldani. Az erdőgazdaság is a mezőgazdaság sorsára fog jutni, ha nem cselekszik. A bizottság nem foglalkozhatik addig a részletkérdésekkel, amíg az általános elvben nem történt döntés. A minisztertanács a cseh kompenzációs megállapodás kérdésének tárgyalását elhalasztotta, mert várja a javaslatot. Ha sokáig késlekednek, a javaslat nélkül dönt a kormány. A bizottság a javaslat elfogadása után a részletkérdéseket fogja letárgyalni. Javasolja a bizottság által előterjesztett javaslatnak az elfogadását.

Báró Prónay György a kérdéssel kapcsolatban a következő megjegyzéseket teszi. A szabad kereskedelem kérdését illetően határozottan kijelenti, hogy a mai világviszonylatban ily kis országban szabad kereskedelemről egyáltalában nem lehet beszélni. Ez vita tárgya nem lehet. A behozatal és értékesítés kérdésében véleménye szerint bizonyos szabályozásra van szükség. Tény, hogy kereskedelmi szerződést csak akkor tudunk kötni, ha a fabehozatalt engedélyezzük. Ebből az adottságból kiin-

dulva következik, hogy a behozatalt úgy kell szabályozni, hogy egészségtelen versenyt ne támasson. A külföld ilyen esetben, mint pl. Svájc a búzával tette, monopóliumot léptet életbe. Ha a behozatallal az ár szabályozását kívánják elérni, a behozott fának oly kézbe kell jutnia, amely azzal nem fog üzérkedni. Csodálkozok azon, hogy akörül folyt a vita, hogy a fát az erdőbirtokosok összessége, vagy pedig mások kapják-e meg. Utal arra a jelenségre, hogy amikor bizonyos monopólisztikus megoldás volt előtérben, a fa ára emelkedett. Az Egyesület célja az árrombolás megakadályozása. A szerv létesítése árpolitikát fog csinálni. A maga részéről amellet van, hogy ne az Egyesület, hanem egy különálló szerv útján oldassék meg a kérdés. Meg van róla győződve, hogy a hitelkérdés is megoldódik abban az esetben, ha a kormány a koncessziót a szervre ruházza.

A bizottság javaslatát alapelveiben elfogadásra ajánlja.

Gróf Hadik János elnök nem osztja mindenképpen Biedermann báró álláspontját. Hogy az erdő- és mezőgazdaság rossz helyzetben van, nem kétséges, csak a segítés eszközei vitásak. Nem olyan szervről lesz szó, amely a faárakat diktálni fogja, hiszen a fa ára a kereslet és kínálat szerint alakul. A fő, hogy se a kínálat, se a behozatal ne legyen nagy s ne tegye kétségessé a rentabilitás kérdését. A kormánynak a szerződések kötésénél ügyelnie kell arra, hogy csak annyi fát engedjen be, amennyire szükség van. Elvárja, hogy oly intézkedések történjenek, amelyek a külföldi tűzifa beözönlését és az árak letörését megakadályozzák. Véleménye szerint a kormány ezelőtt nem törődött a kérdéssel, s nem hallgatta meg az egyesületet. Reméli, hogy a kormány a románokkal kötött megállapodást is meg fogja változtatni. Mindezekhez kapcsolódik a hitel kérdése, amely csak az ingó jelzáloghitel-javaslatoknak életbeléptetésével oldható meg. Ha biztosítva lesz, hogy a fát a hitelező le is foglalhatja, akkor kérdéses, hogy a hitelnyújtást csak egy szerv útján lehet-e csak biztosítani, vagy bárki más is nyújthat hitelt, aki a fát leköti. Ekkor azonban nincsen szükség egy külön szerv hitelnyújtására. Egy szerv felállítása esetén minden bizonnyal a földművelésügyi kormány fogja az árakat előre megállapítani. A szervnek nyújtandó monopóliumot nem lehet detailnak minősíteni. Utal a vasúti talpfák termelésére, ahol a kormánynak módjában áll a talpfák szabályozásával a kitermelést a birtokosok részére lehetővé tenni. A létesülő szervre könnyen rá lehet majd fogni, hogy kartel. A segítés céljából oly módozatot kell keresni, amely mindenkit megnyugtató. A birtokos követelheti, hogy rentabilis áron termelhesse. Ha a szervnek csak irányadás a célja, akkor nincsen szükség szervre. Tisztázandó volna az is, hogy ez a szerv, amelyikre a kormány ráoktrojálhatja, hogy a fát milyen áron vegye át, milyen kedvezményeket nyújthat. Kívánatosnak látná, ha a javaslat tervezői erre is felvilágosítást adnának.

Báró Biedermann Imre elnök úr szavaira válaszolva úgy látja, hogy öngyméltósága a szerv felállítását szükségtelennek tartja. A maga részéről ellenvéleményen van, mert a hitelnyújtás maga nem tudná az árakat stabilizálni. A mai bizonytalanságban a kereskedő sem tud helyesen kalkulálni. A szerv, amely azonban nem lehet altruista szerv, lesz hivatva a nehézségek kiküszöbölésére. A szerv véleménye szerint nem jutna túlzott nyereséghez, mert a kormányzat megállapítaná, mennyiért veszi és mennyiért adná a fát. A szerv a behozatali koncesszió birtokában egy finansier (finanszié) útján bonyolítaná le a fa adás-vételét. Az itt jelentkező spannung egy részét kívánják biztosítani anélkül, hogy ár-emelésére törekednének. Az Alföld-fásítást is támogatni akarják. Elgondolásuk szerint a birtokos a fáját jobb vevőnek is eladhatja. A praxisban a szerv nem is fog sok fát átvenni, mert a kereskedelem fogja azt tovább is elvégezni. A kereskedelemnek az árak biztosítékot fognak nyújtani az árak alakulása tekintetében.

Báró Prónay György ismételten felszólalva elnök úrnak a román szerződést illető megjegyzésére elismeri, hogy a román szerződésben a szükségnél nagyobb kontingens lett biztosítva. A beállott kormányválság miatt azonban ezen már nem tudott segíteni. Egyébként az a meggyőződése, hogy a létesítendő szervbe nem juthatnak be olyan emberek, akiknek a nyereszkesedés lenne a célja. Utal a Vuk-féle javaslatra, amely a külföldi faterjesztéshez a beföldi felvásárláshoz kívánja kötni. Véleménye szerint ezt a szerv minden további nélkül megcsinálhatja.

Ajtay Jenő azt hangoztatja, hogy a szerv gondolata az erdőbirtokosok körében már előzetesen ki volt alakulva, ő csak mint szükséges rosszat javasolta. A hitelt a szerv létesítése esetén biztosítva látja. Tiltakozik az ellen, hogy a szervet kartelnek tekintsék. Az árrombolást kizárólag a kényszerkínálat okozza. A szerv felállításával a bajokon kívánnak segíteni. A Véssey által felhozottak csak bomlasztóan hatnak. A hitel, bármily formában kívánják is biztosítani, jönni fog. Egy vállalatot sem akarnak tönkretenni, sem üzletkört elrontani. Épp ő javasolta, hogy a Magyar Erdőbirtokosok Rt. útján bonyolítsák le a kérdést.

Báró Waldbott Kelemen szintén az elnök úr aggályaira reflektálva közli, hogy a bizottság nem akart meddő munkát végezni és ezért előzőleg az illetékes fórumoknál tájékozódást szereztek. A földművelésügyi miniszter úr szimpátiával fogadta a javaslatot és járható útnak találta. A részletkérdésekkel a bizottság előzetesen, mielőtt az általános elvek felett döntés nem történt, nem foglalkozhatott. Amennyiben a javaslatot általánosságban elfogadják, akkor a bizottság a részletekre is kiterjeszkedő javaslatot is ki fogja dolgozni. Kéri a választmánynak az általános javaslatra vonatkozó döntését.

Gróf Hadik János elnök által elrendelt szavazás után az igazgatóválasztmány túlnyomó többsége az árvédelmi bizottság javaslatát elfogadta azzal a kiegészítéssel, hogy a bizottság a részletkérdéseket is dolgozza ki és terjessze azokat is a választmány elé.

Báró Biedermann Imre indítványára az igazgatóválasztmány báró Prónay Györgyöt is felkéri arra, hogy a bizottság munkájában résztvegyen.

Az államvasúti szállítások ügyében az igazgatóválasztmány az idő előrehaladott voltára való figyelemmel olyképpen határoz, hogy e kérdések még ez év december havában tartandó választmányi ülésén tárgyalandók le.

A mellékelt 1932. évi zárszámadást és 1933. évi költségvetést az igazgatóválasztmány egyhangúan elfogadta.

Ügyvezető ezután figyelemmel arra, hogy az egyesületnek, mint az erdőgazdaság egyetlen országos jellegű társadalmi érdekképviselőnek más hasonló társadalmi egyesületektől eltérőleg, még mindig nem sikerült a törvényhozás felsőházában helyhez jutnia, azt indítványozza, hogy forduljon az egyesület újabb felterjesztéssel a kormányelnök úr és a földművelésügyi miniszter úr öccellenáciájához aziránt, hogy az egyesület részére a felsőházban kéttagú képviselőt biztosítsanak olyformán, hogy azok közül egyik a erdőbirtokos urak, másik pedig az okl. erdőmérnökök sorából legyen kiküldendő.

Minthogy továbbá az erdőgazdaság a csonkaország jelen és jövő gazdasági életben nagyon is fontos szerep betöltésére van hivatva, a jelenlegi kormányzat programjával kapcsolatban, amely a gazdasági bajok orvoslását tűzte ki célul, indítványozza, hogy forduljon az egyesület újból emlékirattal úgy a kormányhoz, mint a törvényhozás mindkét házához, küldje meg azt az emlékiratot a képviselő és felsőházi tag urak mindegyikének, s iparkodjék a napisajtóban is propagandát indítani azok mellett a kívánságok mellett, amelyek teljesítését az erdőgazdaság

védelme és fejlesztése érdekében elengedhetetlenül szükségesnek tart. A kívánások a következők volnának:

1. Az Alföld-fásításnak és a kopárok erdősítésének az angol és olasz mintákhoz képest megfelelő, hosszabb időre előre biztosított program keretében való megoldása.

2. Az erdőterületek szaporításának minden lehető eszközzel való előmozdítása.

3. Tarifális, vám és forgalmiadó-védelem a magyar erdőgazdaság termelvényei részére.

4. A külföldi fabehozatalnak olyan értelemben és olyan mértékig való korlátozása, hogy az a magyar erdők termékeinek könnyen és megfelelő áron való elhelyezését ne hátráltassa.

5. Különleges védelmi intézkedések a magyar erdők műfatermékeinek elhelyezése érdekében.

6. Az erdőgazdasági, illetőleg termelési hitelnek az árvédelemmel összeegyeztethető módon leendő megoldása, hogy a magyar termelőmunka jövedelmezőségét a jövőben is biztosítani tudjuk.

7. Adórendszerünk oly módon való átalakítása, hogy a nemjövédmező, vagy gyengén jövédmező erdőbirtokok a szabályszerű számadások bemutatása alapján megfelelő adókedvezményhez juthassanak.

Ezeknek a kérdéseknek a megfelelő megoldása aránylag rövid idő alatt lehetővé tenné véleménye szerint azt, hogy a gazdasági életünkre káros nagymérvű külföldi behozattól mielőbb felszabaduljanak.

Az igazgató-választmány mind a két indítványt egyhangúan elfogadja és azok értelmében határoz.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten az egyesület székházában 1932. évi december hó 3-án d. u. 4 órakor tartott rendes közgyűléséről.

Megjelentek: Aáron Oktávián, Ajtay Jenő, dr. Ajtay Sándor, Balogh Ernő, Bárány Károly, Barsi Nándor, Bartos Andor, Baumann Béla, Becker Róbert, béri Balogh Boldizsár, Beyer Jenő, Bogyai Gyula, Botos Géza, Chrenóczy Nagy Tibor, Cseleji József, Csernay Antal, Csizmadia László, Csóka József, Czillinger János, Dietl Ágoston, Eröss Gyula, Farkas Jenő, Fekete Zoltán, Fiedler Jenő, Fischer Mihály, Földváry Miksa, Gellért József, Hajdu Gyula, Hajdu János Hazai fatermelő r. t., Hollós Gyula, Huszár Tibor, Gaul Károly, Illyés Károly, Irinyi Aurél, Jahn Jenő, Jándy Arthur, Jeszenszky Ferenc, Kállay Árpád, Kallivoda Andor, Kallivoda György, Kaltenbach Ferenc, Kardos Kálmán, Katona László, Kelemen Tivadar, Keiner Rezső, Kemény Lajos, Kiss Zoltán, Komáromi László, Krall János, Krause Ágoston, Krizmanits Ferenc, Lengyel Viktor, Leicht Ottó, Löv Jenő, Lux Zoltán, Márk Pál, Magyar keményfaipari r. t. megbizottja Mattyasovszky Emil, Matusovits Péter, Mayer Aurél, Modrovich Ferenc, Molcsányi Gábor, Mutnyánszky Jenő, Neményi Ferenc, Onczay László, Orosz Antal, Osztrólczy Géza, Osztrólczy Miklós, Palla Zoltán, Papp Béla, Papp Zoltán, Párnai Attila, Pászthory Ödön, Polgár Testv., Pethe Lajos, Petricsek István, Rác Géza, Rappensberger Andor, Riedl Gyula, Riedl László, Ringhoffer Sándor, Róth Gyula, Rothauser Lipót cég megb. Rusznyák Győző, Schmied Ernő, Schmidt Károly, Seemann Ferenc, Spanyol Géza, Szabó Benedek, Szilágyi Ernő, v. Szilágyi Illosvay Lajos,

Szmodics Kázmér, Szy Géza, Takács János, Tárczy Pál, ifj. Teleky József gróf, Tilesch Leó, Uher József, Urbanszky István, Velics Gyula, Vermes Imre, Vető Gyula, Vuk Gyula, Walla Ferenc, Weinert Tivadar, dr. Winter Rudolf, Witt Lajos, Zolomy Imre, Zsombory Ignác, Zügn Nándor és még sokan.

Gróf Hadik János elnök: T. Közgyűlés! Üdvözlöm a közgyűlés megjelent tagjait. Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlését kellőképpen meghirdettük. Az itt megjelent tagok száma bizonyítja, hogy a közgyűlés határozatképes.

A jegyzőkönyv hitelesítésére felkérem Ajtay Jenő és Irinyi Aurél urakat.

Kérem Bíró Zoltán Öméltóságát, legyen szíves felolvasni a minisztériumok és egyes egyesületek részéről megjelent Urak névsorát.

Bíró Zoltán ügyvezető: A földművelésügyi miniszter Urat Papp Béla miniszteri tanácsos úr, a vallás és közoktatásügyi miniszter urat Karsai Károly gazdasági főtanácsos úr, a kereskedelmi miniszter urat dr. Samassa Aurél h. államtitkár úr, az Országos Mezőgazdasági Kamarát gróf Hoyos Miksa elnök úr, az Országos Magyar Gazdasági Egyesületet Székács Elemér alelnök úr és Fabricius Endre ügyvezető-igazgató úr, a Budapesti Mérnöki Kamarát Kossalka János elnök úr, a Magyar Mérnökök és Építészek Nemzeti Szövetségét Pethe Lajos elnök úr és Szmodits Kázmér ügyvezető-elnök úr, Budapest Székesfővárost Csizmazia László tanácsos úr, a Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolát Fekete Zoltán rektor úr, a Tiszajobbparti Vármegyék Erdészeti Egyesületét báró Waldbott Kelemen elnök úr, a Felsődnántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet Rimler Pál elnök úr, a Déldunántúli Erdészeti és Vadászati Egyesületet Földvári Miksa erdőgazgató úr képviselik.

Gróf Hadik János elnök: Az itt megjelent képviselőket szívesen üdvözlöm. Nagyon köszönjük, hogy szívesek voltak ide elfáradni és közgyűlésünkön résztvenni.

T. Közgyűlés! A mai nagy gazdasági válság a gazdaságnak egyik fontos ágát, az erdőgazdaságot is súlyosan érinti. A gazdaságnak ez az ága feltétlenül hathatós támogatásra szorul, ha nem akarjuk azt, hogy az erdőgazdaság jövedelmezősége is olyan alacsony fokra szálljon le, hogy még termékeinek előállítási költségei se legyenek fedezve és így az erdőgazdaság visszafejlődjék.

Az Országos Erdészeti Egyesület az évek hosszú során át állandóan hangoztatta mindazokat a kívánásokat, amelyeknek teljesítése szükséges ahhoz, hogy az erdőgazdaságot megerősítsük, jövedelmezőségét biztosítsuk. Ilyen kívánások a műfatermékek forgalmi adójának kérdése, a külföldi műfa- és tűzifabehozatalnak megfelelő szabályozása, illetőleg megfelelő korlátozása, az alföldi fásítás kérdése. Ezeket a kérdéseket mink már régóta szorgalmaztuk, sajnos azonban eddig csak részben találtak meghallgatásra, úgy, hogy ezeket a kívánásokat minden egyes alkalommal ismételnünk kell, hogy végre mégis eredményt tudjunk elérni.

Ami a műfanak és tűzifának behozatalát illeti, nagyon jól tudjuk — hiszen közgyűléseinken és választmányi üléseinken számtalanszor szóba került ez a kérdés, — hogy az erdőbirtokosok és mindazok, akik az erdőgazdaságban érdekelve vannak, belátják, hogy bizonyos áldozatokat kell hozniok az egész gazdasági élet érdekében. Ezeket az áldozatokat szívesen meghozzuk, ha ezáltal lehetővé tesszük azt, hogy ugyanakkor biztosítsuk a mezőgazdasági termékek kivitelét.

Hogy milyen nehézségekbe ütközik mezőgazdasági feleslegeink kivitele a szomszéd államokban a mostani autartikus berendezkedések következtében, azt bővebben magyaráznom nem kell. Sajnos, ma már ott tartunk,

hogy csak rekompenciós úton tudunk valami eredményt elérni. Hogy a mezőgazdaság bizonyos terményeinek, sertésnek, marhának és egyéb termékeknek kivételét a kormány a legjobban tudja biztosítani a szomszéd államokkal kötendő szerződésekben, rekompencióként bizonyos mértékig teljesíteniük kell a szomszéd országok kívánásait, ezek pedig a legnagyobb súlyt helyezik sajnos, fájuknak ide való behozatalára. Természetes dolog, hogy annak az áldozatnak, amelyet az erdőgazdaság ilyen módon a mezőgazdaság érdekében hoz, arányban kell lennie avval az előnnyel, amelyet ezáltal a mezőgazdaság számára biztosítani lehet. Ez egyik előfeltétele ennek.

A másik pedig, amit fel kell említenem, az, hogy nézetem szerint egy kézbe kellene vennie az összes rekompenciós üzleteket és a kiviteli és behozatali kérdéseket egyöntetűen kellene kezelni, mert az eddigi kezelés módszere nem volt kielégítő. Nem volt kielégítő azért, mert lehetetlen dolog, hogy különféle hivatalok más-más helyeken intézik a különböző ügyeket. Remélem, hogy a kormány a közeljövőben olyan intézkedéseket fog életbeléptetni, amelyek lehetővé teszik ennek az egész kérdésnek egyöntetű kezelését.

A tűzifabehozatal kérdése a mai közgyűlésen szóba fog kerülni. A választmány ugyanis kiküldött egy albizottságot, amelynek feladata az volt, hogy tanulmányozza, miképpen lehet a tűzifa árát stabilizálni és lehetővé tenni a tűzifa megfelelő értékesítését.

Bocsánatot kérek, hogy szaggatottan beszélek; meglehetősen lázám van s ez az oka ennek.

A műfabehozatal természetesen függ a különféle szerződésektől, amelyeknek megkötése most van folyamatban. Ez a kérdés szintén előtérben van s ezzel külön kell foglalkozni. Az a bizottsági javaslat, amelyet majd elő fognak terjeszteni a mai tárgyalás során, alkalmat fog adni a közgyűlés tagjainak arra, hogy ehhez a kérdéshez is hozzászóljanak.

Kifogásunk, még pedig a legnagyobb mértékben indokolt kifogásunk a műfa kérdésben az, hogy amikor a magyar műfát forgalmiadó és mindenféle más tételek terhelik, ugyanakkor a külföldi műfa forgalmiadó nélkül jön be, sőt, ha az eladó a fogyasztóval közvetlenül lép érintkezésbe, akkor teljesen forgalmiadó mentes és így 3—12%-os védelmet élvez a magyar műfával szemben. A magyar műfát tehát a vám és forgalmiadó kérdésének rendezésével, tarifális segítséggel és a külföldi keményfabehozatal legmesszebbmenő korlátozásával igenis, meg lehet védeni. Ezeket az intézkedéseket várjuk mi a kormánytól.

A gömbfa behozatalát bizonyos mértékben nem lehet és nem szabad akadályozni, mert hiszen nagy érdek, hogy a magyarországi fűrészek prosperáljanak, ezeknek pedig mai megcsonkított állapotukban sajnos, nem tudunk annyi hazai gömbfát szállítani, hogy őket megfelelően foglalkoztatni lehetne, különösen nem olyan mértékben, hogy kapacitásukat egészen kihasználhatnák. Természetes dolog, hogy a szomszéd államok is mind azon vannak, hogy ők maguk dolgozzák fel nyersanyagait. Ebben a kérdésben engednünk nem szabad, mert hiszen a magyar fűrészipar fenntartása nagyon fontos és feltétlenül kell, hogy mi a magyar fűrészipart is megvédjük. Ugyanakkor természetesen figyelemmel kell lennünk a fogyasztó közönségre is és az árpolitikánál figyelemmel kell lennünk a feldolgozó iparra is. Nem lehet egyoldalú álláspontokat elfoglalni; a bölcs kormányzás éppen abból áll, hogy a különféle érdekeket harmóniába kell hoznunk, igyekezni kell a harmónikus együttműködést elérni és a gazdasági élet minden egyes ágazatát igyekezni kell egymással megfelelő arányba hozni.

Hogy milyen hátránnyal jár, hogy a fabehozatalnál ezek a különös magyar erdőgazdasági érdekek nem vétettek figyelembe, annak fényes bizonyítéka az a szerződés, amely annak idején Romániával kötöttet s

amelynek alapján akkor 45.000 vagón, ma pedig lefokozva talán 35.000 vagón tűzifa, tehát lehetetlen mennyiségű tűzifa hozható be Magyarországra egy olyan országból, ahova kivitelünk jóformán alig van, vagy legalábbis nagyon csekély mennyiségben van, viszonyítva a Romániából ide irányuló behozatalhoz. Egy-két iparág támogatása érdekében nem lehet és nem szabad a fatermelést, az erdőgazdaság érdekeit ilyen mértékben feláldozni. A mai közgyűlésnek alkalmá lesz arra — legalább is bátor lesznek indítványozni — hogy ebben a kérdésben is forduljunk felirattal a kormánynak, amely feliratban kérjük, hogy a román szerződésnek ezt a pontját változtassa meg. (Élénk helyeslés.) Azt hiszem, hogy a kormánynak erre megvan a módja, megvannak az eszközei. Erre feltétlenül szükség van, mert nagyon jól tudjuk, hogy mindenféle mesterseges eszközt el lehet kerülni az árszabályozásnál, ha a kínálatot lecsökkentik.

A hazai tűzifatermelés csökkentése nem áll érdekünkben, ellenben érdekünkben áll csökkenteni a külföldi behozatalt, amit meg is lehet tenni. Annak ellenére, hogy az erdőgazdaságnak — mint előbb említettem — a mezőgazdaság érdekében áldozatokat kell hoznia, mégis szem előtt kell tartani az erdőgazdaság érdekeit és csak addig a határig lehet megengedni a behozatalt, amely határig lehetetlenné nem válik az itthoni termelés rentabilitása.

Hogy ez mennyire igaz, bizonyítják a következő adatok.

1929-ben Romániából való behozatalunk 94 millió pengőt tett ki, Romániába irányuló kivitelünk pedig 47 millió pengőt, 1930-ban behozatalunk 73 millió pengő volt, kivitelünk 29 millió pengő, 1931-ben pedig behozatalunk Romániából 71 millió pengő, oda irányuló kivitelünk pedig 20 millió pengő. Sőt 1932 első felében behozatalunk Romániából 33 millió pengő volt, kivitelünk pedig mindössze 7.5 millió pengő. Látható tehát hogy Romániába irányuló kivitelünk állandóan csökkenőben van, ezért ebből a nagy közgazdasági érdekből és az ország pénzügyi érdekből is mindent el kell követnünk, hogy a román behozatal megfelelően csökkentessék. Ha figyelembe vesszük, hogy a Romániából hozzánk irányuló behozatalnak fele, több mint 16 millió pengő értékben, az erdőgazdaság termékeire esik — ami egymagában $2\frac{1}{4}$ -szerese Romániába irányuló kivitelünknek, — akkor látjuk, mennyire helytálló ez a megjegyzés.

Annak idején, amikor ezt a szerződést megkötötték, az Országos Erdészeti Egyesületet meg sem hallgatták. Remélem, hogy a jövőben ilyen eset nem fog előfordulni; hiszen mi, az erdőgazdaságnak hivatott érdekvégszelete, azért vagyunk itt, hogy bajainkat elpanaszoljuk, javaslatokat tegyünk, hogyan lehet azokat orvosolni és ugyanakkor bizonyos fokig bírálatot is mondjunk azok felett a tervek felett, amelyeket a kormány megvalósítani kíván. Aki az hiszi, hogy jó úton jár és el is találja azt az utat, amelyen járnia kell, annak sohasem lehet kellemetlen a kritika és a bírálat. Reméljük, hogy a jövőben az Országos Erdészeti Egyesületnek meg fogják adni ezt a hatáskört és lehetővé teszik, hogy ilyen fontos, életbevágóan fontos kérdésekhez hozzászólhasson. (Élénk éljenzés és taps.)

Az egyesület tevékenységéről az egyesület ügyvezetője, Bíró Zoltán öméltsága fog jelentést tenni, rámutatva arra, hogy milyen működést fejtettünk ki. Amikor a közgyűlést ezennel megnyitom, kérem Bíró öméltségát, legyen szíves jelentését megtenni.

Bíró Zoltán ügyvezető: Tisztelt Közgyűlés! Nehéz, válságos esztendőről kell beszámolnunk, hiszen a gazdasági válság, mely nemcsak Európán, de az egész lakott világon végigseper, a magyar erdőgazdaságot sem hagyta érintetlenül.

Az az árnyék, amit ebből a szempontból az elmúlt év előrevetett, korántsem volt olyan sötét, mint amilyen sötét helyzetet a tényleges viszonyok kiváltottak.

A munkátlanág terjedése, a fogyasztásnak ezzel járó csökkenése,

a hitelviszonyok soha nem képzelt leromlása, a mezőgazdaság és ipar katasztrófális helyzete nemcsak nálunk, de a szomszéd államokban is súlyos követelményeket támasztottak az erdőgazdasággal szemben is.

Még az a birtokos is, aki jobb időkben, teljesen indokolt beruházások érdekében óvatosan terhelte meg birtokát, a mezőgazdaság súlyos válsága következtében erdőgazdaságát kényszerült erősebben igénybevenni, csak-hogy az anyagi összeomlást elkerülje.

Ez a kényszerhelyzet-szülte erősebb igénybevétel találkozott a kormányzatnak azzal a szándékával, hogy a fatermelés fokozásával csökkentse behozatalunkat és javítsa kereskedelmi mérlegünket.

Az erdőgazdaság fakészleteinek fokozottabb igénybevétele következtet tehát be, ami kettős célt szolgált: a birtokos megmentését és általános gazdasági helyzetünk javítását különösen nemzetközi viszonylatban.

Nem lehet azonban kicsinyelni emellett azt a szerepet sem, amit az erdőgazdaság erőfeszítése a munkanélküliség csökkentése terén jelentett és jelent, mert legalább 7—8 millió pengőre becsülhetjük azt a munkabért, ami a termelés, közelités, fuvarozás, berakás stb. címén a vidék munka nélkül szűkölködő lakosságának jutott és jut és amit eddig indokolatlanul a külföldnek fizettünk ki.

Az eredményekről meglehetősen tiszta képet kapunk akkor, ha külkereskedelmi mérlegünknek keményfára vonatkozó behozatali tételeit és pedig a tűzfát, a bányafát, a vasuti talpfát, a gömbölyű lombfát és a fűrészelt lombfát az utolsó négy évről egymás mellé sorozzuk.

Természetes dolog, hogy az 1932 évre még csak az első kilenc hónap adatai állanak rendelkezésünkre, azonban aligha követünk el számítotéví hibát, ha az egész évi behozatalt ehhez a kilenc hónapoz arányítva vesszük számításba, mert hiszen különösen a gömbölyűfa-választékok behozatalát csak ebben az utolsó évnegyedben kötötték engedélyhez.

A mennyiségi adatok mellőzésével csupán az értékadatok felsorolására szorítokozom, mert úgy hiszem, hogy ez a rész az, amelyik a tisztelt Közgyűlést jobban érdekli.

Tűzifa:

1929-ben	39.6	millió
1930-ban	27.4	„
1931-ben	11.3	„
1932-ben	7.5	„

Bányafa:

1929-ben	4.9	„
1930-ban	3.4	„
1931-ben	3.3	„
1932-ben	2.8	„

Vasuti talpfa:

1929-ben	4.5	„
1930-ban	3.9	„
1931-ben	1.2	„
1932-ben	0.1	„

Gömbölyű lombfa:

1929-ben	2.8	„
1930-ban	1.7	„
1931-ben	0.9	„
1932-ben	0.4	„

Fűrészelt lombfa:

1929-ben	4.3	„
1930-ban	2.6	„
1931-ben	1.9	„
1932-ben	0.7	„

pengő.

Amint ezekből a számadatokból kitűnik a bányafát kivéve a behozatali visszaesés mindenütt meghaladja a 75%-ot.

Kétségtelen, hogy az 1929 óta ezeknél a választékoknál összesen 44.6 millió pengőt kitevő visszaesésnek kb. felét az árak és a kereslet csökkenésére kell visszavezetnünk, de még ebben az esetben is meghaladja a 20 millió pengőt az a javulás, amit az erdőgazdaság által hozott áldozat a legnehezebb időkben külkereskedelmi mérlegrünkben eredményezett.

Az előző években, amikor még mezőgazdaságunk helyzete a mainál sokkalta jobb volt s amikor termény-fölöslegeink elhelyezése még sokkal kisebb gondot okozott, számszerű adatokkal mutattuk ki azt, hogy akár búza, akár liszt, akár állatkivitelünk mérlegrszerű értékét vagy pl. a vasipari kivitelét, a behozott erdőgazdasági termékek értéke jelentősen meghaladta.

Az 1932. év első 9 hónapjának külkereskedelmi mérlege szomorú bizonyítékát adja annak, hogy ez a szerep a rendkívül súlyos gazdasági viszonyok következtében eltolódott és pedig még inkább a mezőgazdasági termelés hátrányára.

Az elmúlt 9 hónap 244.3 millió pengős behozatalával szemben kivitelünk mindössze 233 millió pengő értéket képviselt s így kereskedelmi mérlegünk 11.3 millióval szenvedő, passzív.

Evvél szemben az első 9 hónap fa- és faszénbehozatala 39.3 millió értéket jelent, tehát közel háromszorosát az egész mérleg behozatali többletének.

Ha pedig hozzászámítjuk ehhez még a papírbehozatalt a maga 16.5 millió pengős értékével, a végeredményként mutatkozó 46.8 millió pengő több mint négyszerese behozatali többletünknek.

Ezzel szemben búza- és liszt kivitelünk mindössze 27.7 millió; sertés-, zsír-, szalonna-, hús-, szalámi- és kolbászárukivitelünk, tehát a sertés-tenyésztés összes kivitele 20.9 millió; szarvasmarha tenyésztésünk kivitele állapotban és vaiban 16 millió pengő; baromfi-, toll- és tojás kivitelünk 23 millió pengő értéket képviselt.

Nem jobb a helyzet a vas- és gépipari kivétel szempontjából sem, mert igaz ugyan, hogy villamos-gépekben, vasúti-kocsikban, vasárúokban, vas-félgyártmányokban és gépekben 32.2 millió pengő értéket vittünk ki, mégis ha ebből az értékből a javítás céljára behozott vasúti-kocsik 3.8 millió pengős értékét teljes egészében, a nyersfémekben, szénben, gépekben és vasárúokban behozott 26.7 millió pengő értéknek pedig csak a 20%-át vonjuk le azzal, hogy ez részben csak az átmenő forgalomban szerepelt, részben pedig az említett vasipari kivétel tárgyainak előállítására szolgált, akkor megállapíthatjuk, hogy a vas- és gépipar összes kivitelének értéke is messze alatta maradt fabehozatalunk értékének.

Hová tolnának el ezek a számok, ha a magyar erdőgazdaság erőfeszítése nem csökkentette volna a fabehozatalt az előbb már említett 22 millió pengőt meghaladó értékkel!

Úgy vélem tisztelt Közgyűlés, nem volt felesleges itt és ez alkalommal hivatkozni ezekre a számadatokra, mert hiszen ezek a számadatok a legerősebb bizonyítékai annak, hogy a maihoz hasonló nehéz gazdasági viszonyok között még fontosabb szerep és hivatás hárulik az erdőgazdaságra, mint kedvező gazdasági viszonyok mellett.

Hiszzen ha a magyar többtermelés kereken 22 millió pengőre becsülhető értékű faanyaga nem került volna az évben piacra, abban az esetben 52 millió pengőt meghaladó fabehozatalunk több mint 20%-át tette volna ki az összes behozatalnak az előző évek 11—14%-os arányszámaival szemben.

De ugyanezek a számadatok igazolják azt is, mennyire elhibázott volt a közelmúltnak az a gazdasági politikája, amelyik 13 éven át a leghihetlenebb szűkmarkúsággal kezelte az erdőgazdaság fejlesztésére szük-

séges hitelösszegek kérdését és mereven elzárkózott az erdők szaporítása és termelőképességük fokozása érdekében feltétlenül szükséges intézkedések elől.

Ezek az adatok igazolják azt is, mennyire indokolt és mennyire a köz érdekében álló volt egyesületünknek ezekben az ügyekben való megmozdulása és mennyire szükség volna arra, hogy az örökös halogatás politikáját már egyszer cselekedetek váltsák fel.

Egyesületünk munkásságának igen számottevő részét éppen az adott helyzetből kifolyólag a gazdasági helyzettel kapcsolatos teendők köztölték le.

A behozatal és a vámok kérdéseivel egyesületünk úgyszólván minden választmányi ülésen foglalkozott, ebben a tekintetben a műfajbehozatal terén eredményről is számolhatunk be, amennyiben az ezideig engedélyhez nem kötött gömbölyű fa-behozatalát a kormányzat ez év novemberétől kezdődőleg engedélyhez kötötte.

Elismeréssel emlékezhetünk meg a fűrészelt és faragott kemény-fatermékek behozatala tekintetében a földművelésügyi minisztérium képviselői által a tárcaközi bizottságban kifejtett működésről, amely minden alkalommal lehetetlenné kívánta tenni olyan árucikkek behozatalát, amelyek a belföldi fűrészeknél is kaphatók.

Műfaértékesítésünk ennek dacára igen komoly nehézségekkel küzd.

És itt talán nem lehet elzárkózunk annak a megállapításától, hogy az elmúlt 6—8 évtized túlzott tölgy-kultusza nem váltotta be az elődeink és a magunk által hozzá fűzött reményeket.

A különleges célokra való alkalmaztatás terén a vas és vasbeton térfoglalása, a butoripar és építőipar terén pedig az ízés és igények változása és különösen a vékony lemezekkel borított cikkek térfoglalása csökkeni állandóan a lassan növekvő, igen hosszú vágásfordulót igénylő tölgy szerepét.

A mai nehéz idők legerősebb bizonyítékai annak, hogy a közvetlen közeli tömegfogyasztás ellátására való berendezkedés alkothatja a legreálisabb gazdálkodás alapját.

Alkothatja pedig annál inkább, mert a mennyiségi termelés ezekben a fanemekben és választékokban többszörösen meghaladja azt, amit a tölgygel elérhetünk.

Úgy vélem ezért, hogy tán ma a legindokoltabb ezt a kérdést éppen az Országos Erdészeti Egyesületben felszínre hozni, amikor az eddig igen kevésre becsült, de rövid vágásforduló mellett is aránytalanul nagyobb hozadékot nyújtó egyes kemény- és lágy-lombfák valamint a fenyőfélék tőrére nemcsak eléri, de meghaladja a jóminőségű tölgyesek tőrárt is, s amikor ezek elhelyezése a gazdálkodásnak a nehéz viszonyok dacára is sokkal kevesebb gondot okoz, mint az eddig többre értékelt tölgyé.

A tűzifa helyzetével külön kell foglalkoznunk.

Behozatalban a mennyiségi visszaesés az 1929. évvel szemben kb. 75%-ot tesz ki és megállapíthatjuk azt, hogy ennek a visszaesésnek kb. egyharmad része esik a fogyasztás csökkenésének rovására.

Az első 9 hónap tűzifabehozatala kerekén 30.000 vasúti kocsirakományt tett ki, s ha meg akarjuk állapítani azt, milyen mértékben volt kártékony ez a behozatal a magyar fa elhelyezésére, számot kell vetnünk azzal, mennyi magyar tűzifa mozgott ez alatt az idő alatt az országban.

Az ez évi május havában az állmeredézet által foganatosított összeírás szerint az országban 125.000 vasúti kocsirakomány olyan tűzifa állott rendelkezésre, ami vasuton vagy hajón került volna elszállításra.

Az igazgatóválasztmány határozatából kifolyólag egyesületünk fölkererte az erdőbirtokosokat, hogy november hó 15-ével rendelkezésre állott készleteiket egyesületünkkel közöljék.

Hygy az összeírás ugyanazon az alapon történjék, mint tavasszal, a

földművelésügyi minisztérium erdészeti hivatalai voltak szívesek magukra vállalni azt, hogy ezeket az összeíró íveket ugyanazoknak küldik meg, akiknek a statisztikai hivatalhoz intézett bejelentesei alapján az első összeírás történt.

November 20-áig kértük a kimutatások beküldését s a hó végéig be-futott kimutatások szerint összesen kerekszámban 61.000 vasuti kocsi-rakomány tűzifa áll rendelkezésre, amiből kereken 46.000 vasuti kocsi-rakomány olyan, ami vasuton kerül szállításra, ebből kereken 29.000 vasuti kocsi-rakomány már fogyasztóknak vagy kereskedőknek van eladva, ellenben 17.000 vasuti kocsi-rakomány áll eladatlanul a birtokosok rendelkezésére.

79.000 vasuti kocsi-rakomány tűzifa, vagyis a tavasszal kimutatott készletnek 65%-a november 15-ig elszállítást nyert, 35% az, ami még elszállításra vár, amiből mintegy 14% a birtokosok, 21% pedig kereskedők vagy fogyasztók tulajdonát alkotja, illetőleg részükre le van kötve.

Ezekből az adatokból kitetszőleg az elszállítás mérve megfelel a normálisnak és ha az elmúlt időszak szállított mennyiségeit vesszük alapul, a jövő év július közepére a magyar fának el kell fogynia.

Maga a rendelkezésre álló mennyiség azonban még mindig akkora tömeg, hogy a behozatal kérdését a legnagyobb óvatossággal kell kezel-nünk s továbbra is fenn kell tartanunk azt a kívánságunkat, hogy az en-gedélyezés csak hónapról-hónapra a rendelkezésre álló belföldi készletek arányában történjék.

A magyar tűzifatermelés érdekei szempontjából az volna a legkivá-natosabb, ha a román szerződés — amint arra az elnök Úr Öccsellenciája megnyitójában rámutatni méltóztatott — nem volna érvényben, illetőleg főbontanák, amely esetben az autonóm vámtarifa 50 aranykoronás vám-tétele önmagától lépne életbe.

Bár ezek a tények az erdőgazdaság helyzetét nem tüntetik fel telje-sen vigasztalannak, mégis a legnagyobb aggodalommal nézhetünk a jö-vendő elé abban az esetben, ha a kormányzat nem talál módot arra, hogy az egyesület által már több ízben kért termelési hitel lehetővé tételével a magyar erdőgazdaságot ellenállóképessebbé tegye.

Még mindig nagy azoknak a birtokosoknak a száma, akik megfelelő forgó-tőke híján és szorult helyzetben, kénytelenek jelentős fakészleteket akár tövön, akár termelt állapotban bármilyen áron is eladóvá tenni.

A mostani bizonytalan helyzet és a nehéz pénzvviszonyok közepette az ilyen tételek igen erősen leszorítják az egyes faválasztékok piaci árát, s feltétlenül nehezítik azoknak a birtokosoknak a helyzetét is, akik abban a helyzetben vannak, hogy a termelt fát hosszabb vagy rövidebb ideig tartani tudják.

Az egyesületet nem vezette és nem vezetheti más cél akkor, amikor a magyar fatermékek árszintjét védeni iparkodik, mint a jövedelmező fatermelés lehetőségének biztosítása, mert az olyan termelési ág, amely jövedelmet felmutatni nem tud, rövidesen elsorvad s a magyar erdőgaz-daságnak erre a sorsra jutása évről-évre száz milliós terhet jelentene az egész magyar közgazdaságnak.

A műfaértékesítés kérdésénél feltétlenül sokkal hatékonyabb állami támogatásra van szükség s az a meggyőződés, hogy ha a kormányzat már most köztudomásra hozná azt a szándékát, miszerint göbblyű és fű-részelt kemény lombfa behozatalát a jövő évben nem hajlandó engedé-lyezni, a kereslet ezek iránt az anyagok iránt azonnal megindulna.

Ennek az intézkedésnek a szükségességére az elmúlt év folyamán már külön felterjesztésben mutattunk rá, s ezenkívül is több esetben kér-tük egyes faválasztékok behozatalának teljes visszaszorítását.

A tűzifaértékesítés terén a tarifakedvezményre vonatkozólag meg-állapíthatjuk azt, hogy azok a reménységek, amelyeket a magyar tűzifa-

nak a távolabbi alföldi piacokon való térfoglalásához fűztünk, meg lehetős mértékben beváltak, mert a rendelkezésünkre álló adatok szerint, különösen s Dunántúlról, jelentős készletek jutottak el az Alföld déli és keleti részeire is.

A rövidebb távolságok fuvardíjának ez év tavaszán történt felemelése azonban különösen a budapesti, valamint az Alföld északi részén fekvő piacokon ma is éreztetni káros hatását és számottevően csökkenti a magyar fa versenyképességét.

Ezeknek a díjtételeknek a mérséklése tehát továbbra is programunkban kell, hogy maradjon.

Mint külön eredményről számolhatunk be a tűzifából aprított, kötegelt fa díjkedvezményéről.

Ha nem is sikerült erre a választékra teljes egészében a nyers tűzifa fuvardíját biztosítani, a nyújtott kedvezmény mégis lehetővé teszi azt, hogy a legtávolabbi vidékek fenyő vagy lágú lomb tűzifája ebben az alakban versenyképes áron kereshesse fel a budapesti és egyéb nagyobb piacokat.

Külön köszönettel kell itt adóznunk a földművelésügyi miniszteriumnak erélyes és hatékony közbenjárásáért, amellyel nemcsak a tarifakedvezményre vonatkozólag egyszer már elutasított kérésünk részleges teljesülését tette lehetővé, de a kötegelt tűzifát a behozatalból teljesen kiszorította.

Az egyesület kifelé irányuló tevékenységének legnagyobb részét ezek a gazdasági teendők kötötték le, mert nemcsak általános érvényű feltevésekkel fordult a kormányhoz, de egyes konkrét panaszok elintézését is iparkodott előmozdítani éspedig több esetben sikerrel.

Az egyesületünkkel rokon szakmák egyesületi életében szintén kivette egyesületünk a maga részét, amennyiben azoknak gyűlésein vagy egyéb összejövetelein magát minden alkalommal képviseltette.

Ugyancsak a lehetőség mérvéhez képest kivette a részét a magyar erdőgazdaságot érintő hivatalos tárgyalásokból is, s iparkodott az erdőgazdaság érdekeit tőle telhetőleg megvédeni.

Köszönettel kell itt megemlékeznünk az elnökségről és különösen az Elnök Úr Öccsellencsiájáról, valamint azokról a felsőházi tag és képviselő Urakról, akik szívesek voltak az erdőgazdaság ügyeit a parlamentben is felkarolni és szóvá tenni.

Ha ezek a felszólalások nem is hozták meg az annyira kívánatos eredményt, minden esetre alkalmasak voltak arra, hogy feltárják a magyar erdőgazdaság nyitott sebeit és legalább ideiglenesen rétereljék a közfigyelmét az ezzel kapcsolatos fontos gazdasági kérdésekre.

Egyesületünk taglétszáma az elmúlt évben új tagok belépése következtében (10) tízzel emelkedett, ellenben elhalálozás és kilépés következtében (56) ötvenhatal csökkent.

Az apadás és szaporodás figyelembe vételével jelenlegi taglétszámunk (157) százötvenhét alapító, (730) hétszázharminc rendes tag, összesen (887) nyolcszáznyolcvanhét.

Mély megilletődéssel kell megemlékeznünk arról a súlyos veszteségről, amely egyesületünket id. Gaul Károly választmányi tagunk, valamint Andrassy Béla, Bradofka Károly, Fábry Alajos, gr. Festetich Vilmos, Kuzma Gyula, Marsovszky Ede, Peiszerle Pál, Szigeti Rezső, Velics Rezső és Zámbo Miklós tagtársaink elhunytával érte.

Tisztelettel javasolom, hogy elhunytuk fölött érzett mélységes fájdalomának és őszinte részvétének jegyzőknnyvileg adjon kifejezést.

Legutoljára hagytam azt a kérdést, amely ma úgy a magánosok, mint az egyesületek életében talán a legtöbb aggodalomra ad okot, az egyesület anyagi helyzetének kérdését.

Amíg egyrésről a folytonos fizetéscsökkentés tisztviselő tagjaink számát apasztja és náluk teszi lehetetlenné a tagsággal járó anyagi kötelezettségek teljesítését, másrésről a már előbb vázolt rendkívül súlyos gazdasági helyzet következtében a birtokos osztálytól is alig számíthatunk fokozottabb mérvű támogatásra.

Minden esetre, mint igen aggasztó körülményre kell rámutatnom arra, hogy a tagdíjhátralékok november hó végéig 28.474 P. 78 fillerre szaporodtak fel.

A kormányzat jóindulatú támogatása mégis lehetővé tette azt, hogy az egyesület pénzügyi egyensúlyát ezekben a nehéz időkben is fenn tudjuk tartani s úgyvélem mindnyájunk érzésének adok kifejezést akkor, amikor ezért itt hálás köszönetem nyilvánítom.

Tisztelt Közgyűlés!

Ezekben volt szerencsém az elmúlt év eseményeiről és eredményeiről a tisztelt Közgyűlésnek beszámolni.

Ha nem is dicsekedhetünk azzal, hogy erősen megközelítettük a célt, amelyet elérni kívántunk, nyugodtan állíthatjuk, hogy a nem teljesült kívánságok, a megmaradt hiányosságok oka nem a buzgalom, az érdeklődés vagy a befektetett munka hiánya volt.

Ha az elért eredmények nem túl nagyok is, mégis biztatóak a jövődre nézve, mert ébren tartják bennünk azt a hitet, hogy előbb vagy utóbb el fogjuk érni kitűzött célunkat s ahhoz a szerephez tudjuk juttatni a magyar erdőgazdaságot, amely azt az ország közgazdasági életében minden tekintetben megilleti.

(A jelentés felolvasása közben gróf Hadik János elhagyja az elnöki széket s azt Térfi Béla foglalja el.)

Térfi Béla elnök: Kíván valaki a jelenéshez hozzászólni? (Nem!) Ha nem, akkor határozatilag kimondom, hogy a kögyűlés a jelentést tudomásul vette.

A tárgysorozat 3. pontja: jelentés a magyar tűzifa árvédelme érdekében teendő intézkedésekről. Kérem Waldbott Kelemen alelnök urat, legyen szíves a választmány javaslatát a közgyűlés elé terjeszteni.

Báró Waldbott Kelemen: Igen t. Közgyűlés! (Halljuk! Halljuk!) Azok után, amiket Biró Zoltán Öméltósága előadott, azt hiszem fölösleges kitérnem arra, mi készítette az Egyesület választmányát arra, hogy az erdőgazdaság mostani helyzetében szükségesnek tartotta, hogy az ársüllyedés problémájával sűrűn foglalkozzék és külön bizottságot küldjön ki, amelynek feladata az volt, hogy olyan megoldást keressen, olyan javaslatot dolgozzon ki, amely alkalmas az árvédelem kérdésének megoldására és amely bizonyos árstabilitást biztosíthat a magyar fapiacnak. A bizottság javaslatát előkészítette és egyúttal tárgyalásokat is folytatott a kormánnyal, hogy azok az elgondolások, amelyek alapján a bizottság ezt a kérdést megoldani véli, járható utak-e és számíthatunk-e arra, hogy a kormány ebben a törekvésünkben bennünket támogató. Miután erre biztató ígéretek kaptunk, a javaslatot elkészítettük és a választmánynak benyújtottuk. A választmány ma tárgyalta a javaslatot és azt elfogadta.

A javaslat egyelőre csak általános irányelveket fektet le, amelyek szerint ezt a kérdést egyáltalában megoldani és megfogni lehet. Nem tartottuk ugyanis helyesnek, hogy már előre kidolgozzuk a részleteket — hiszen igen komplikált ez a kérdés — mielőtt az Egyesület döntött volna atekintetben, hogy ezeket az alapirányelveket elfogadja-e vagy nem. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bizottság nem foglalkozott már a részletkérdésekkel is, ezeket azonban előre nem akartuk bevenni a javaslatba, már csak azért sem, mert hiszen nem lehet egy kérdést a részleteknél megfogni, hanem először az alapelveket kell lefektetni.

Kérem a titkár urat, szíveskedjék felolvasni a bizottság javaslatát s kérem a közgyűlés tagjait, hogy a javaslat felolvasása után mértóztassanak ahhoz hozzászólni. A szükséges felvilágosításokat a bizottság nevében a bizottság egyes tagjai fogják megadni.

Lengyel Sándor titkár (olvassa): „Javaslat. A bizottság szükségesnek tartja az erdőbirtokosoknak egy szövetségbe leendő tömörítését abból a célból, hogy a termelési hitel és az erdei termékek árvédelmének kérdése megfelelően megoldható legyen.

A termelési hitel biztosításával egyrészt lehetővé kívánja tenni azt, hogy a birtokosok, akik a termelést nem tudják elvégezni, mert nem rendelkeznek az ehhez szükséges tőkével, ne legyenek kénytelenek érdeiket potom áron tövön elvesztegetni, hanem kész termelvényeikkel kereshessék fel a nekik legmegfelelőbb piacot és ott megfelelő árakat érjenek el.

De másrészt szükségesnek tartja a bizottság elsősorban a tűzifa árának bizonyos szinten való megtartását olyképen is biztosítani, hogy ez a szervezet kötelezettséget vállaljon a birtokosok által önként felajánlandó termelt tűzifakészleteknek előre megállapított áron, megfelelő előleg nyújtásával való átvételére.

Mivel pedig a termelési hitel nyújtásánál a közgazdasági szempontból annyira fontos műfatermelést a tűzifatermeléstől elkülöníteni nem lehet, célszerűnek tartja a bizottság azt is, hogy a műfatermelés finanszírozása és árvédelme, valamint a kész talpfa egységes értékesítése is felvessék az alakítandó szövetség munkatervébe.

A kérdés megoldásának legnehezebb része a szükséges hitelösszeg biztosítása s ennek az elérésére a ma amúgyis egy kézben lévő külföldi tűzifabehozatalnak megfelelő módon való lekötését tartja a bizottság a legalkalmasabb eszköznek.

Szükségesnek tartja ezért a bizottság oly irányú tárgyalások sürgős megindítását, hogy a kormányzat az Egyesült Fabehozatali rt. részére biztosított koncesszió meghosszabbítását tartsa egyelőre függőben s ezt az engedményt biztosítsa az erdőbirtokosok megalakítandó szövetségének, illetőleg annak a szervnek, amely az előbb jelzett célokra szükséges hitelt megfelelő feltételek mellett rendelkezésre bocsátani hajlandó.

Elengedhetetlenül szükségesnek tartja a bizottság a behozandó tűzifa mennyiségének abban a mértékben való kontingentálását, amely mellett a mindenkor rendelkezésre álló magyar tűzifakészlet az ország határain belül feltétlenül elhelyezést talál, s e cél érdekében szükségesnek tartja azt is, hogy úgy a behozatali kérdések elbírálásánál, mint a behozatalnak időszakok (hónapok) szerint való elosztásánál a megalakítandó szövetség megfelelő szerephez jusson.

Feltétlenül szükségesnek tartja a bizottság a magyar tűzifa részére ma biztosított védett piacnak továbbra leendő fenntartását addig is, amíg ez a kérdés akár a szövetség útján, akár egy erre a célra alakítandó külön szerv útján végleges megoldást nyer.

A bizottság teljesen tisztában van azzal, hogy ha a tövön való eladásoknál most megindult árrombolás akadálytalanul tovább folyik, nemcsak az erdőgazdaság fog a mezőgazdaság szomorú sorsára jutni, de a magyar fatermelés jelentős visszaesése következtében a munkások ezrei fognak télen át munka nélkül maradni és örvendetesen lecsökkent tűzifa-behozatalunk — egész közgazdaságunk mérhetetlen kárára — a legutolsó évi mennyiség sokszorosára fog emelkedni.

Végül a bizottság megállapítja, hogy a hitelnyújtást és árvédelmet biztosító szerv megalakítása halaszthatatlanul sürgős.”

Térfi Béla elnök: Kíván valaki a javaslatához hozzászólni? (Felkiáltások: Elfogadjuk!) Méltóztatnak tehát elfogadni a kiküldött albizottságnak a választmány által a mai napon elfogadott javaslatát? (Felkiáltá-

sok: Elfogadjuk!) Akkor határozatilag kimondom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése a javaslatot magáévá tette (Helyeslés.)

A tárgysorozat következő pontja: az 1931. évi zárszámadás és az 1933. évi költségvetés.

Bíró Zoltán ügyvezető: Méltóztattak kézhez kapni a zárszámadást és az 1933. évi költségvetést. Méltóztatnak kívánni, hogy felolvassam, vagy méltóztatnak en bloc elfogadni? (Halljuk! Halljuk!) Az ügyvezető felavassa a számadásvizsgáló bizottság jelentését az Országos Erdészeti Egyesület 1931. évi zárszámadásáról és javaslatát az 1933. évi költségvetésről:

Méltóztatnak kívánni, hogy tételenként is felolvassam? (Felkiáltások: Nem! Elfogadjuk!)

Térfi Béla elnök: Kíván valaki az Urak közül hozzászólni? (Nem!) Akkor határozatilag kimondom, hogy a közgyűlés az Egyesület 1931. évi zárszámadását elfogadja, a felelős számadóknak a felmentvényt megadja s ugyancsak elfogadja az 1933. évre előterjesztett költségelőirányzatot is.

A tárgysorozat következő pontja: elnök, két alelnök és húsz választmányi tag választása; ezek közül 15 négy évre, 1 három évre, 2 két évre és 2 egy évre. A választmányból kilépnek, de újra választhatók: Arató Gyula, Fekete Zoltán, Hinfner György, Kaán Károly, Kallivoda Andor, Kiss Ferenc, Mihalovics Sándor, Papp Béla, báró Prónay György, Sipos Antal, Schmidt Károly, gróf Széchenyi Aladár, dr. Tuzson János, Zügn Nándor, Véssey Mihály. Egy tagsági hely halálozás, négy pedig lemondás folytán üresedett meg.

Inkey Pál báró úr kíván szólni:

Báró Inkey Pál: T. Közgyűlés! Amidőn az elnökségnek az alapszabályok értelmében való megbízatása a mai napon lejárt, kötelességet vélek teljesíteni és az illendőségnek is teszek eleget és az igazságnak is szolgálók akkor, amikor elismerésünket és köszönetünket akarom kifejezni a magyar erdőbirtokosság és azt hiszem, az egész Egyesület nevében (Ugy van! Ugy van!) az elnökség iránt, amely ezekben a nehéz időkben az Egyesület vezetését kezében tartotta. Súlyos körülmények között él az egész magyar gazdasági élet; ezek a súlyos körülmények kihatnak az egész erdőgazdaságra is és az Erdészeti Egyesületre magára is. Fölötte kívánatos és szükséges, hogy ilyen nehéz időkben az Egyesület élén olyan férfi álljon, aki teljes tárgyilagos önzetlenséggel mindig a közérdeket keresi (Ugy van! Ugy van!) és minden áramlattal szemben gerincesen viselkedik. (Ugy van! Ugy van!) Eppen ezért legyen szabad azt az indítványt terjesztenem a t. közgyűlés elé, hogy egyhangú felkiáltással újból erőf. Hadik Jánost válasszuk meg az Egyesület elnökévé. (Hosszantartó élénk helyeslés, éljenzés és taps.)

Térfi Béla elnök: Megállapítom, hogy az indítvány egyhangúlag, sőt örömmel fogadtatott el és így gróf Hadik János Öccellenciáit mint Egyesületünknek három évre újból megválasztott elnökét üdvözölöm. (Éljenzés és taps.)

Báró Inkey Pál: Legyen szabad a közgyűlés becses türelmét még tovább is igénybe vennem és ugyanazzal az indokolással, mint az előbb, alelnökkül Térfi Béla Önagyméltóságát és Waldbott Kelemen báró urat ajánlom. (Hosszantartó helyeslés, éljenzés és taps.)

Térfi Béla elnök: Határozatilag kimondom, hogy az Egyesület báró Waldbott Kelemen és Térfi Béla eddigi alelnököket további három évre alelnökkül újból megválasztotta. (Éljenzés.)

A választmányi tagok választásában eljáró szavazatszedőbizottság elnökül felkérem Kallivoda Andor Öméltóságát, tagjaiul pedig Mattyasovszky Emil és Szilágyi-Ilosvay Lajos urakat. A választás tartamára az ülést felfüggesztem.

(Szünet után.)

Térfi Béla elnök: A közgyűlést újból megnyitom. Felkérem a szavazatszedő bizottság elnökét, hogy a szavazás eredményét bejelenteni szíveskedjék.

Kallivoda Andor: T. Közgyűlés! A szavazatszedő bizottság tisztében eljárt. Tisztelettel van szerencsém jelenteni, hogy beadott 113 szavazat; mind a 113 érvényes. Választmányi tagokul megválasztottak négy évre gróf Esterházy Móric, Fekete Zoltán, Hinfner György, Kallivoda Andor, Kiss Ferenc, Mihalovich Sádor, Molcsányi Gábor, herceg Montenuovo Nándor, Papp Béla, báró Prónay György, Sipos Antal, gróf Széchenyi Aladár, gróf Széchenyi Károly, dr. Tuzson János és Véssey Mihály; három évre megválasztott Schmidt Károly, két évre megválasztottak Orosz Antal és Zügn Nándor, egy évre pedig Arató Gyula és Kaán Károly.

A számvizsgáló bizottság rendes tagjaiul egyhangúlag megválasztottak: Fekete Béla, Pukács Endre, Francisci Vilmos, Eröss Gyula és Hajdu János, póttagjaiul pedig Komáromi László és Mattyasovszky Emil.

Térfi Béla elnök: A szavazás eredményeképen határozatilag kimondom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület választmányi tagjaiul négy évre gróf Eszterházy Móric, Fekete Zoltán, Hinfner György, Kallivoda Andor, Kiss Ferenc, Mihalovich Sándor, Molcsányi Gábor, herceg Montenuovo Nándor, Papp Béla, báró Prónay György, Sipos Antal, gróf Széchenyi Aladár, gróf Széchenyi Károly, dr. Tuzson János és Véssey Mihály; három évre megválasztott Schmidt Károly; két évre megválasztottak Orosz Antal és Zügn Nándor; egy évre pedig Arató Gyula és Kaán Károly.

A számvizsgáló bizottság rendes tagjává megválasztottak Fekete Béla, Pukács Endre, Francisci Vilmos, Eröss Gyula és Hajdu János, póttagjaivá pedig Komáromi László és Mattyasovszky Emil.

A tárgysorozat következő pontja az indítványok. Kérem az ügyvezető urat, méltóztassék az indítványokat előterjeszteni.

Bíró Zoltán ügyvezető: T. Közgyűlés! Két indítvány érkezett be. Méltóztassék megengedni, hogy mivel mind a kettő az én indítványom, ahelyett, hogy felolvassám őket, röviden ismertessem tartalmukat.

Az egyik indítvány az, hogy az Országos Erdészeti Egyesület intézen felterjesztést a földművelésügyi miniszter úrhoz és a miniszterelnök úrhoz, hogy úgy, mint az OMGE részére, biztosítsanak a felsőházban kéttagú képviselőt az Országos Erdészeti Egyesület részére is, hogy az erdőgazdasági ügyeknek ott gazdájuk legyen. Mi hálás köszönettel vagyunk azok iránt az Úrak iránt, akik a felsőházban az erdészet ügyeivel foglalkozni szívesek, mivel azonban nekik egyéb általános és igen fontos politikai kérdésekben is mondanivalóik vannak és mivel a főrendiházban rendelkezésre álló idő amugyis nagyon csekély, csak előny lehet, ha az agrárfrontot ezzel is erősíteni tudjuk és ha többen mondják el azt, ami az erdőgazdaságnak fáj és javításra szorul. (Helyeslés.)

Térfi Béla elnök: Méltóztatnak az indítványt elfogadni? (Elfogadjuk!) Ezt határozatilag kimondom.

Bíró Zoltán ügyvezető: A másik indítvány, t. Közgyűlés a következő. Minden évben a statisztikai adatok egész halmazával megerősítve szoktunk a kormányzathoz felterjesztést tenni, amelyben feltárjuk fájdalmainkat, elmondva, mit kellene és mit lehetne tenni. Sajnos mindezeidig igen kevés eredménnyel járt ez. Azt azonban megállapíthatjuk, hogy ezeknek a kis zöld füzeteknek évről-évre való megjelenése a felsőházi tagoknál, képviselőknél, a kormány tagjainál, a lapoknál, szóval az egész nyilvánosság előtt annyit mégis kiváltott, hogy az erdőgazdaság dolgait ma már sokkal többen ismerik és hangoztatják is, mint idáig. A választmánynak

tiszteletteljes javaslata az, méltóztassék a közgyűlésből újból emlékirattal fordulni a Kormányhoz az erdőgazdasági kérdésekben általánosságban, még pedig hogy: 1. az Alföld fásításának és kopárok erdősisítésének az angol és olasz mintához képest megfelelő hosszabb időre előre biztosított program keretében való megoldását; 2. az erdőterületek szaporításának minden lehető eszközzel való előmozdítását; 3. a tarifális, vám- és forgalmiadó védelmet a magyar erdőgazdaság termelvényei részére; 4. a külföldi fabehozatalnak olyan értelemben és oly mértékig való korlátozását, hogy az a magyar erdők termékeinek könnyen és megfelelő áron való elhelyezését ne hátráltassa; 5. különleges védelmi intézkedéseket a magyar erdők műfatermékeinek elhelyezése érdekében; 6. az erdőgazdasági, illetőleg termelési hitelnek az árvédelemmel összeegyeztethető módon leendő olyan megoldását, hogy a magyar termelőmunka jövedelmezőségét a jövőben is biztosítani lehessen és végül 7. adórendszerünknek oly módon való átalakítását, hogy a nem jövedelmező vagy gyengén jövedelmező erdőbirtokok a szabályszerű számadások bemutatása alapján megfelelő adókedvezményhez juthassanak, ne csak programjába vegye fel a kormányzat, hanem foganatosítsa is. (Helyeslés.)

Térfi Béla elnök: Kíván valaki az indítványhoz hozzászólni? (Nem!) Ha nem, akkor határozatilag kimondom, hogy az Egyesület az indítványt elfogadja és ilyen irányú felterjesztést tesz a kormányhoz és azt tárgyalás és hozzájárulás végett a felsőház és a képviselőház tagjainak megküldi.

Több tárgy nem lévén, a közgyűlést bezárom. (Éljenzés.)

(A közgyűlés végződik d. u. 5 óra 50 perckor.)

Km.

Kedvezményes tűzifaszállításra jogosult újabb feladó vasúti állomások. Az illetékes vasúti igazgatóságok lapunk legutóbbi közlése óta a következő állomásokat vették fel a kedvezményes szállításra jogosult feladóállomások sorába: Alsóörs, Csörög, Göresöny, Harkányfürdő, Örhalom, Reje, Siklós, Siklós-Vokány, Tab, Tiszaug.

Adományok a főiskolai jelvényekre: vitéz Dunaszentgyörgyi Gusztáv 1 P, Holtz János 1 P, Hrobáts József 1 P, Győri erdőigazgatóság tisztikara 38.74 P, Kaposvári erdőigazgatóság tisztikara 10 P, Miskolci erdőigazgatóság tisztikara 14.44 P. Összesen: 66.18 P. Az előző adományokkal együtt 763 P 88 fillér.

Írói tiszteletdíjak. Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásulvétele végett közli: a kiadóhivatal.